

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 813/2021
04.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА из ..., кога заступа законски заступник мајка ББ из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Добривоје Трајковић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Ивица Костић адвокат из ..., ради утврђивања очинства, издржавања и уређења начина виђања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 384/2020 од 05.11.2020. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 384/2020 од 05.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П2 11/19 од 11.06.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени ВВ из ... биолошки отац малолетном АА из ..., рођеном ...2008. године у ..., од мајке ББ из Ставом другим изреке, малолетни тужилац поверен је на самостално вршење родитељског права законској заступници ББ, као мајци. Ставом трећим изреке, наложено је матичној служби Општине ... да у матичну књигу рођених, која се води за матично подручје ..., под текућим бројем .. за годину 2009, као оца малолетног АА, рођеног ...2008. године, упише ВВ из Ставом четвртим изреке, уређено је одржавање личних односа малолетног тужиоца и туженог, на тај начин што ће тужени узимати малолетног тужиоца суботом испред куће у којој живи са својом мајком и са њим проводити време почев од 12,00 до 18,00 часова, а по истеку времена вратити дете мајци испред њене куће. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа 21% од месечне нето зараде на адреси законске заступнице детета, тужиље ББ, почев од 21.02.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски разлози, до 05. у месецу за текући месец, с тим што ће заостале рате исплатити одједном. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца за већи износ доприноса у издржавању од досуђеног износа у ставу петом изреке до тражених 25% од месечне нето зараде за малолетног тужиоца, односно за 4% од месечне нето зараде туженог. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да малолетном тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 246.520,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 384/2020 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог и потврђена је пресуда Вишег суда у Врању П2 11/19 од 11.06.2019. године у ставу првом, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу седмом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 289.850,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту ЗПП), у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је рођен ...2008. године, од мајке ББ, овде тужиле, са којом живи од рођења у кући њених родитеља. Тужилца и тужени су били у емотивној вези током 2008. године, а у периоду од 05.03.2008. године до 28.06.2008. године су засновали заједницу живота коју је тужилца напустила. Затим су поново покушали да живе у заједници ради добробити детета, па је тужилца дана 30.06.2017. године поново прешла код туженог, али је 19.12.2017. године опет напустила заједницу живота. Тужени је, на позив матичара, одбио да призна малолетног тужиоца за свог сина. Налазом и мишљењем Завода за судску медицину Ниш од 05.10.2018. године утврђено је да је тужени биолошки отац малолетног тужиоца са вероватноћом већом од 99,99999%. Тужени је у радном односу код ... и у периоду од новембра 2019. године до априла 2020. године, односно за период од шест месеци, остварио је просечну нето зараду у износу од 72.354,39 динара. Живи у кући својих родитеља и нема других лица која је у обавези да издржава. Тужилца није у радном односу, повремено се ангажује као неквалификовани радник, радно је способна, корисник је социјалне помоћи, дечјег додатка и народне кухиње, по којим основима остварује приход од 11.600,00 динара месечно. Првостепени суд је утврдио укупне потребе малолетног тужиоца у износу од 26.068,00 динара за исхрану, одевање, хигијену, школски прибор, ваннаставне активности, екскурзије и спортске активности, имајући у виду узраст малолетног тужиоца и минималну суму издржавања у хранитељској породици.

Малолетни тужилац је поднео тужбу против туженог ради утврђивања очинства 21.02.2018. године. Поднеском од 08.01.2020. године, мајка малолетног тужиоца ступила је у парницу у својству тужиле, чиме је успостављена супарничарска заједница између лица која морају бити обухваћена тужбом ради утврђивања очинства.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право и то члан 45. став 4. Породичног закона када су

усвојили тужбени захтев и утврдили да је тужени биолошки отац малолетног тужиоца, као и одредбе члана 260. став 1. у вези члана 61. и члана 77. став 3, члана 154 став 1. и члана 160-162 Породичног закона, када су малолетно дете поверили мајци на самостално вршење родитељског права, уредили начин одржавања личних односа детета са оцем, као родитељем са којим дете не живи, и обавезали туженог да доприноси издржавању детета у одговарајућем проценту.

Неосновано ревизијом тужени указује да су нижестепени судови поступали по неуредној тужби коју је требало одбацити, јер је иста била поднета од стране пуномоћника из реда адвоката који уз тужбу није доставио уредно пуномоћје за заступање, сагласно одредби члана 257. Породичног закона, као и због чињенице да је предметна тужба првобитно била поднета само од стране малолетног детета као тужиоца, док је пропуштено да се тужбом обухвати и мајка детета, сагласно одредби члана 256. став 3. Породичног закона. По оцени Врховног касационог суда наведени процесни недостаци отклоњени су поднеском од 08.01.2020. године тако што је мајка малолетног тужиоца, поступајући по налогу из решења Апелационог суда у Нишу Гж2 399/2019 од 08.10.2019. године, ступила у парницу у својству тужиле прихватајући је у фази у којој налази, одобревши истовремено све правне радње које је у поступку предузео изабрани пуномоћник из реда адвоката. Ступањем мајке детета у парницу у својству тужиле успостављена је супарничарска заједница између детета, мајке детета и мушкарца кога мајка сматра оцем детета, сагласно одредби члана 256. став 3. Породичног закона и отклоњен процесни недостатак за мериторно решавање спора у ситуацији када тужбом првобитно нису била обухваћена сва предвиђена лица. Поступање нижестепених судова по накнадно уређеној тужби је у свему сагласно и са одредбом члана 256. став 6. Породичног закона којом је прописано да ако тужбом у спору о материнству или очинству нису обухваћена сва лица која морају бити странке у поступку, суд је дужан да поучи тужиоца да тужи и лице које тужбом није обухваћено или да то лице позове да се придружи тужби као нови тужилац. Истим поднеском од 08.01.2020. године отклоњен је и недостатак који се тиче уредности пуномоћја за заступање тужилаца. Наиме, ново пуномоћје издато ради заступања тужилаца у овом спору, достављено је у тренутку уређења предметне тужбе и приступања мајке детета парници у својству тужиле. По оцени ревизијског суда оно садржи све елементе прописане чланом 257. Породичног закона, јер је исто потписано од стране властодавца ББ, законске заступнице малолетног тужиоца и истовремено тужиле у овом спору, оверено од стране Јавног бележника, а садржи и наводе у погледу врсте тужбе и основа за подизање тужбе. На тај начин, а супротно наводима ревизије, отклоњене су све процесне сметње за поступање по наведеној тужби, што је и у најбољем интересу малолетног детета, у смислу члана 6. став 1. Породичног закона.

По оцени ревизијског суда неосновани су наводи ревизије туженог да је тужиле у тренутку када је ступила у парницу била преклудирана у праву на подношење тужбе ради утврђивања очинства, с обзиром да су у том тренутку истекли и субјективни и објективни рок за подношење ове тужбе од стране мајке детета, прописани одредбом члана 251. став 2. Породичног закона.

Према одредби члана 251. став 1. Породичног закона дете може поднети тужбу ради утврђивања очинства без обзира на рок, док је ставом 2. истог члана прописано да мајка може поднети тужбу ради утврђивања очинства у року од годину дана од дана сазнања да мушкарац кога сматра оцем детета није признао очинство, а најкасније у року од десет година од рођења детета.

Полазећи од цитиране одредбе члана 251. став 1. Породичног закона према којој дете може поднети тужбу ради утврђивања очинства без обзира на рок, а имајући у виду да су тужила и малолетни тужилац јединствени и нужни супарничари који морају бити обухваћени истом тужбом и према којима се спор мора решити на једнак начин, правилно је другостепени суд закључио да је тужба ради утврђивања очинства у овој правној ствари поднета у роковима прописаним одредбама Породичног закона. Разлоге које другостепени суд даје за своју одлуку у овом делу у свему прихвата и Врховни касациони суд као ревизијски.

Правилна је одлука о трошковима парничног поступка, јер је иста донета правилном применом члана 153. и 154. Закона о парничном поступку и члана 207. Породичног закона.

На основу члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**